

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Det fortvivlede Mord

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 6. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893715606528/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Han spiller, det gaaer got, og endnu væld
Er Glæden i hans Bryst; men af! med eet
Beet paa sin beste Ven, paa Tref Valet!
Han spiller atter, er uheldig.

Hvo med de første taber, siden vinder:
Opmuntret Haab; men snart og det forsvinder.
O grumme Skæbne, er det ret?
Endnu engang perdu paa Tref Valet.

En efter anden Kronerne borttrille;
Fortvivlet blir han ved ulykkelig at spille:
Forbandet! — atter tabt — Que Diable! — intet andet
Han taber — Teufel! — intet hjælper det,
Paa dansk, paa fransk, paa tydsk, og altid reent forbandet —
Endnu engang, fordømt! en Beet paa Tref Valet.
Ulykken voger, Raseriet stiger
Med den — hvert Kort, hans beste Kort-Ven sviger;
Dybt synker Modet under Tabets Vægt —
De tyve Kroner gaae, trods Kløver-Knægt.
Halvparten af hans Værd, hans hele Staal
Er der, hvor Haabet selv sig ikke tør formaste
De runde flygtende Personer at antaste.
Ulykkelige Kortspils Træl!

Fortvivlet Rosighed sig paa hans Kinder maler,
Ei mindste Diable han udstøder meer;
Mørk som hans Staal er Dødt; men hans Qualer
Man bedre nu end forhen seer.
„Hvad fattes Dem? — hvor staaer det sig, Broctfille?“
Man spørger — Herligt! svarer han, og leer.
„Oh! vi vil gjerne holde op at spille!
„Spil, Søster! spil et Stykke paa Claveer!“
Mal a propos, Udagiol dens Toner
Forstemme reent hans alt forspændte Staal —